

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 443. Utrum privilegiatus uti possit suo privilegio adversus pariter privilegiatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

terra. h. t. cùm, quod in favorem alicujus concessum est, retorqueri non debeat, contra illum, juxta Reg. 61. de Reg. Jur. in 6. Neque huic responsioni obstat, quod Clericus uti debeat Privilegio fori & Canonis, si casus occurrerit, quia coactus uti Privilegio concessio statui clericali in genere, quem à se abdicare non potest, non cogitur uti privilegio sibi specialiter concessio. Ita Castrop. l. c. p. 7. n. 1. sed neque cogitur quis uti privilegio suo in casu, quo actus prohibitus, ideòque illicitus, per privilegium redditur licitus, uti hoc exemplo probare nititur Bonac. d. 1. q. 2. p. 4. dum prohibito tempore interdicti audire missam per privilegium speciale conceditur, non obstante illo interdicto, illam audire, hoc ipso jam utpote ad hoc obligatus præcepto Ecclesiæ, tenetur uti suo privilegio & audire missam; nam obligatio audiendi missam in hoc casu non oritur ex privilegio, sed ex præcepto Ecclesiæ, quod sublato interdicto per privilegium pergit urgere privilegiatum, ita Castrop. l. c. num. 2. secutus Suar. L. 8. de LL. c. 23. num. 9. circa finem.

Quest. 443. Utrum Privilegiatus uti possit suo Privilegio adversus pariter Privilegiatum?

1. Resp. Primò: Dum duo sunt privilegiati quò ad rem eandem, v. g. quò ad non solvendas decimas, uterque non obstante alterius privilegio uti potest suo privilegio, seu neuter derogare potest alterius privilegio derogando illi, vel illud quò ad usum impediendo, cùm aliàs implicaret, duobus concedi idem privilegium exemptionis, ut patet, ita Covar. in Reg. Possessor. 2. p. §. 2. num. 4. Suar. l. c. num. 3. Castrop. l. c. p. 8. num. 1.

2. Resp. Secundò: Dum duo sunt privilegiati in re diversa & opposita, v. g. unus quoad exigendas omnes decimas totius Parochiæ, alter totaliter exemptus à solvendis decimis ejusdem Parochiæ, & non appareat, qualiter illi duo privilegiati, eorumque privilegia contraria reduci possint in concordiam, ut utrumque valeat, videndum, quodnam illorum sit antiquius, vel concessum ab altiore Prælato, illudque prævalebit, & alterum cessabit. Neque enim censendus est Princeps posterior concedens privilegium velle per illud præjudicare privilegio alterius opposito antiquiori, nisi illius expressè meminerit. Neque etiam Prælati inferior præjudicare potest privilegio concessio à Prælato Superiore. Suar. l. c. num. 5. & 6. Castrop. l. c. num. 2. Quòd si tamen Privilegium unius sit generale & alterius speciale, speciale prævalet; quia per speciem derogatur generi, per Reg. 34. de Reg. Juris. & sic habens privilegium generale, eo uti nequit contra habentem speciale in eadem materia, v. g. generaliter privilegiatus ad exigendum à quovis decimas contra specialiter exemptum à solvendis decimis, quia in generali lege solvendi decimas non comprehenduntur specialiter exempti ab iis. Rodriq. 99. Regul. Tom. I. q. 9. a. 11. Salas d. 17. S. 14. num. 74. Castrop. l. c.

Quest. 444. Privilegium qualiter interpretandum?

1. Resp. Primò: Dum verba Privilegii intentionem concedentis clarè & sufficienter expriment, opus non est interpretatione, quia hæc requiruntur ad deprehendendam voluntatem concedentis, dum verò de mente illius ex manifestis conjecturis constat aliud, quàm quòd verba sonant, interpretandum potiùs mentis quàm verbis illius, juxta

c. in his. de V. S. & c. Martinus. 1. q. 1. c. sedulo. dist. 38. Azor. L. 5. c. 23. q. 2. Sylv. v. Privilegium. 9. 3. Salas. d. 17. S. 8. num. 45. & d. 10. S. 10. num. 9. §. quarto. Dum verba sunt indifferencia, obscura, incerta, attendenda est supplicatio, cum Princeps soleat se accommodare precibus sibi factis. L. si preces. ff. de LL. c. inter dilectos. §. caeteri. de fide instrum. Gutt. pract. 99. L. 3. q. 17. & 18. num. 42. & 43. Salas. d. 7. S. 9. Bonac. d. 1. q. 3. p. 71. num. 3. Suar. l. c. n. 28. n. 19. Castrop. l. c. p. 9. num. 1. Item attendendum initium indulti, cùm juxta illud reliqua soleant adjungi. L. fin. de hered. institut. item materia subiecta, ac denique privilegium aliud simile. Et, si hi attentis, adhuc intentio conducentis manet dubia, consuli debet concedens, nisi periculum sit in mora, quo casu interpretatio facienda, juxta quòd prudenter pro loco & tempore vitum fuerit, Castrop. l. c. p. 4.

2. Resp. Secundò: In Privilegii interpretatione servanda est Verborum proprietates, ne aliàs in Privilegiis nihil sit firmum, Salas. d. 7. S. 8. num. 47. & 49. Suar. l. c. num. 15. & 16. Sanch. de dispens. L. 8. d. 1. n. Castrop. l. c. n. 3. Hæc autem proprietates verborum spectanda est juxta usum & stylum concedentis, ut, si Privilegium sit regium, attendendus sit stylus Regis, seu Cancellariæ Regiæ, si Pontificium, Stylus Pontificius. Bald. in L. si quando. C. de bon. vacant. Sylv. Azor. Castrop. LL. cit. Salas l. c. n. 49. Suar. l. c. n. 16. qui variis exemplis id ipsum declarant, v. g. si privilegium concedatur Episcopo pro suis familiaribus, uti fit in Trident. intelligendum de familiaribus actu familiaribus, & non de iis, qui per litteras ad famulatum recepti sunt, Castrop. l. c. juxta c. ult. de V. S. in 6.

3. Resp. Tertio: Nunquam ita strictè facienda est interpretatio privilegii, ut sit inutile. L. non dubium. C. de ell. cùm non deceat Principem inutilem & frustraneam actionem facere, Castrop. l. c. n. 4. Unde etiam cùm privilegium tendat ad concedendum Privilegiato aliquid, quòd aliàs ei non licebat, semper ita est facienda illius interpretatio, ut, quantum fieri potest, hunc effectum consequatur. Salas. de LL. d. 17. S. 8. n. 46. Suar. de LL. c. 28. num. 2. Castrop. l. c. Idque etiam observandum in odiosis, ut Privilegium seu dispensatio ita extendenda sit ad ea, quæ ei ita connexa sunt, ut sine iis effectum habere non possit, Suar. l. c. L. 6. c. 11. num. 10. Sanch. de mat. L. 8. d. 1. num. 9. Bonac. d. 1. q. 3. p. 7. quos citat & sequitur Castrop. l. c. Sic dispensatus ad plura beneficia, dispensatus eo ipso est in residentia utriusque; dispensatus, ut in minore ætate beneficium parochiale habeat, dispensatus quoque est in obligatione assumendi intra annum Sacerdotium.

4. Resp. Quarto: Privilegium in nullius præjudicium cedens latè est interpretandum. c. olim. de V. S. quia est purè beneficium Principis, quòd admittit latam interpretationem. L. beneficium. ff. de Constit. Princip. quia juxta Reg. Juris favores semper sunt ampliandi, & L. hoc modo. ff. de condit. & demonstr. non obstante, quòd concedens privetur per hoc facultate illud idem concedendi alteri, quia is proprià voluntate se privat illà facultate, exercendo suam liberalitatem, sed neque per hoc nocet alijs, sed potiùs prodest, dum hi per hoc incitantur ad simile privilegium promerendum, ita Suar. l. c. c. 27. num. 3. Salas. cit. d. 17. S. 6. n. 44.

5. Resp. Quintò: Privilegium derogans juri communi regulariter est strictè interpretandum. c. sanè. & c. porrò. h. t. tum, qua parte derogat juri